

Ο ΛΟΓΟΣ ΣΑΡΕ ΕΓΕΝΕΤΟ

Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο. Αὐτό σημαίνει πὼς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι Ἀθάνατος καὶ Αἰώνιος ὅπως ὁ Θεὸς Πατέρας καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἔγινε ἄνθρωπος. Ἔλαβε σάρκα ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία.

Ὡ, τί θαυμαστό, τί φοβερό καὶ σωστικό μυστήριο! Ὁ Ἄναρχος Θεὸς Λόγος ἔλαβε ἀρχὴ κατὰ τὸ ἀνθρώπινο. Ὁ ἄσαρκος σαρκώθηκε. Ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος, χωρὶς ν' ἀπεκδυθῆ τὴ θεότητά Του. Ὁ ἀναφής καὶ ἀπρόσιτος Θεὸς ἔγινε προσιτὸς σέ ὅλους, παίρνοντας δούλου μορφή.

Γιατί, γιὰ ποιὸ λόγο, μὲ τὴ δική του ἀποκλειστικά θέληση, ἔδειξε τέτοια συγκατάβαση ὁ παντοδύναμος Δημιουργὸς πρὸς τ' ἁμαρτωλά πλάσματά Του, πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη, πού ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν Θεό;

Ἡ μόνη αἰτία καὶ ὁ μοναδικὸς λόγος τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Θεοῦ ἦταν τὸ ὑπέρτατο καὶ ἀνέκφραστο ἔλεός Του πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Δέν μποροῦσε νὰ ὑποφέρει ὁ Δημιουργὸς νὰ βλέπει ὀλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος, τὸ γένος αὐτὸ πού ὁ ἴδιος εἶχε προικίσει μὲ τόσα θαυμαστά χαρίσματα κατὰ τὴ δημιουργία, νὰ παραμένῃ σκλαβωμένο ἀπὸ τὸ διάβολο καὶ καταδικασμένο σέ αἰώνια καταδίκη καὶ βάσανα. Καὶ «...ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο», γιὰ νὰ μετατρέψει ἐμᾶς τὰ γήινα πλάσματα σέ οὐράνια, γιὰ νὰ πάρει τοῦς ἁμαρτωλοὺς καὶ νὰ τοῦς κάνει ἁγίους· νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴ φθορὰ καὶ νὰ μᾶς κάνει ἄφθαρτους· νὰ μᾶς πάρει ἀπὸ τὴ γῆ καὶ νὰ μᾶς ὀδηγήσει στὸν οὐρανό· νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴ δουλεία τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ σατανᾶ καὶ νὰ μᾶς μεταποιήσῃ σέ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, πού ζοῦν στὴν ἐλευθερία καὶ τὴ δόξα Του· νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ ἀπὸ τὸ θάνατο στὴν ἀθανασία, νὰ μᾶς κάνει υἱοὺς Θεοῦ καὶ νὰ μᾶς τοποθετήσῃ δίπλα Του στὸ θρόνο τῆς δόξας Του, σὰν γνήσια τέκνα Του.

Ὡ, ἀπροσμέτρητη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ! Ὡ, ἀνέκφραστη σοφία τοῦ Θεοῦ! Ὡ, μέγιστο θαῦμα, πού δὲ χωρεῖ ὄχι μόνο στὸ νοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' οὔτε καὶ στὸ νοῦ τῶν ἀγγέλων! Ἄς δοξάσουμε τὸ Θεό. Μὲ τὴν κατὰ σάρκα ἔλευση τοῦ Υἱοῦ Του στὸν κόσμο, μὲ τὸ νὰ προσφέρει ὁ ἴδιος ὁ Υἱὸς τὸν ἑαυτὸ Του θυσιά γιὰ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων πού εἶχε ὑποδουλωθεῖ στὴν ἁμαρτία, δόθηκε σ' ἐκείνους πού τὸν πίστεψαν ἢ εὐλόγια τοῦ οὐρανοῦ Πατέρα, πού ἀντικατέστησε τὴν ἀρχική κατάρρα. Τώρα ὁ ἄνθρωπος ἀπολαμβάνει τὴν υἰοθεσία, ἔλαβε τὴν ἐπαγγελία ὅτι θὰ κληρονομήσει τὴν αἰώνια ζωή.

Ἡ ἀνθρωπότητα εἶχε ὀφρανεψί ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας της. Ὁ οὐράνιος πατέρας μας ὅμως τὴν ἀνακαινίζει μὲ τὸ μυστήριο τῆς ἀναγέννησης, δηλαδή μὲ τὸ βάπτισμα καὶ τὴ μετάνοια. Οἱ ἄνθρωποι ἐλευθερώθηκαν ἀπὸ τὴ βασανιστική καὶ θανατηφόρα ἐξουσία τοῦ διαβόλου, ἀπὸ τίς δοκιμασίες τῆς ἁμαρτίας καὶ τὰ πάθη τους. Ἡ φύση τοῦ ἀνθρώπου θεοποιεῖται γιὰ χάρι τῆς ἄκρας συγκατάβασης καὶ ἀγάπης τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἁμαρτίες του καθαρίστηκαν. Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐξαγιάστηκαν. Οἱ ἄρρωστοι θεραπεύτηκαν. Ὅσοι βρισκόνταν σέ ἀτιμία δέχτηκαν πλούσια τὴν τιμὴ, ἄμετρο τὴν οὐράνια δόξα. Ἐκεῖνοι πού ζοῦσαν σέ μαῦρο καὶ πηχτὸ σκοτάδι φωτίστηκαν ἀπὸ τὸ θεϊκὸ φῶς τῆς χάρις τοῦ Θεοῦ. Ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου δέχτηκε τὴ λογικὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἔχουμε τώρα νοῦν Χριστοῦ (βλ. Α' Κορ. β' 16), ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου δόθηκε ἢ καρδιά τοῦ Χριστοῦ. Ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος γίνεται ἀθάνατος. Οἱ γυμνοὶ καὶ τραυματισμένοι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ τὰ πάθη τους, στολιζόνται τώρα μὲ θεϊκὴ δόξα. Ὅσοι πεινοῦν καὶ διψοῦν, χορταίνουν καὶ ξεδιψοῦν μὲ τὸ ζωογόνο καὶ ψυχοτρόφο Λόγο τοῦ Θεοῦ, μὲ τὸ πάντιμο καὶ πάναγνο σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἀπαρηγόρητοι βρῖσκουν παραμυθία. Ὅσοι ἦταν ὑποδουλωμένοι, δεσμευμένοι ἀπὸ τὸ διάβολο, βρῖσκον καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ βρῖσκουν τὴν ἐλευθερία τους.

Ἀδελφοί μου! Τί πρέπει τότε νὰ κάνουμε ἐμεῖς γιὰ νὰ γίνουμε ἱκανοὶ νὰ δεχτοῦμε ὅλη τὴ χάρι πού παρέχει ἢ κατὰ σάρκα ἔλευση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στὴ γῆ;

Ἐκεῖνο πού χρειάζεται πρῶτ' ἀπ' ὅλα εἶναι ἢ πίστη μας στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, στὸ εὐαγγέλιο, πού μᾶς προσφέρει οὐράνια διδασκαλία. Συμμετοχὴ στὴν κοινὴ λατρεία καὶ στὴ θεία εὐχαριστία. Γνώση καὶ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. Μᾶς εἶναι ἀπαραίτητες ἐπίσης οἱ ἀρετές τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς ἐγκράτειας, τῆς ἀγνότητος, τῆς ἀπλότητος καὶ τῆς καλοκαρδίας.

Ἀδελφοί μου! Ἄς προσφέρουμε τίς ἀρετές αὐτές ὡς δῶρα σ' Ἐκεῖνον πού γεννήθηκε γιὰ χάρι τῆς σωτηρίας μας. Ἄς προσφέρουμε τίς ἀρετές μας αὐτές ἀντὶ γιὰ χρυσό, λίβανο καὶ σμύρνα πού τοῦ πρόσφεραν οἱ Μάγοι. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Βασιλιάς μας. Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος, Ἐκεῖνος πού ἤρθε γιὰ νὰ δώσει τὴ ζωὴ Του γιὰ μᾶς. Αὐτὴ θὰ εἶναι ἢ πιὸ εὐάρεστη θυσιά μας στὸ Θεό καὶ στὸ νεογεννηθὲν βρέφος τῆς φάτνης, τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἰωάννης Κροστάνδης

Ἀπὸ τὸ βιβλίο: Ἐκκλησία ἢ Κιβωτὸς τῆς Σωτηρίας καὶ ἢ μακαριότητα τῶν Ἁγίων- Ἁγίου Ἰωάννου Κροστάνδης